

ผลการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ
เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 จังหวัดเชียงใหม่

THE RESULT OF LEARNING EXPERIENCE BY USING NORTHERN FOLKTALES TO
DEVELOP LISTENING AND SPEAKING SKILLS OF CHILDREN WITH
SPECIAL NEEDS IN KINDERGARTEN YEAR 3 AT CHIANG MAI PROVINCE

อัครณัฐชญากร พัฒนประสิทธิ์^{1*}

Aulchayakorn Phatthanaprasit^{1*}

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 202 ถนนช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300¹

Chiang Mai Rajabhat University, 202 Chang Puak Road, Chang Puak Sub – district, Mueang District, Chiang Mai Province 50300¹

*Corresponding author E-mail: aulchayakorn_phat@g.cmru.ac.th

(Received: 1 Oct, 2021; Revised: 29 Dec, 2021; Accepted: 29 Dec, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาประสิทธิภาพนิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 2) ศึกษาผลการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 และ 3) เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างคือ เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีปัญหาการฟังการพูด ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนวัดแม่แก้วน้อย จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย (1) นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ จำนวน 4 เรื่อง (2) แผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟังและการพูด (3) แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูด วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.41/77.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (75/75) และ 2) หลังได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะการฟังและการพูดอยู่ในเกณฑ์ดี และ 3) มีทักษะการฟังและการพูดดีขึ้นกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ

คำสำคัญ: การจัดประสบการณ์, นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ, ทักษะการฟังและการพูด, เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

¹ อาจารย์ สาขาวิชาการศึกษาศิลปะ ดนตรีศาสตร์

ABSTRACT

The objectives of this experimental research were 1) to develop the efficiency of Northern folktales 2) to study the results of using Northern folktales to develop listening and speaking skills of children with special needs in kindergarten year 3 and 3) to compare listening and speaking skills of children with special needs in kindergarten year 3 before and after using Northern folktales. The purposive sampling method was applied to select 6 special need students who have listening and speaking disabilities of Wat Mae Gad Noi School, Chiang Mai Province in the second semester of the 2019 academic year. The research instruments consisted of 4 stories of Northern folktales, learning experience for listening and speaking skills and listening and speaking skills test. The data were analyzed for percentage, mean, and standard deviation.

The results revealed that, 1) the efficiency of northern folktales was at 77.41/77.50, which was higher than the criteria (75/75). 2) Listening and speaking skills of children with special needs were improved at good level, and 3) better than before using Northern folktales.

KEYWORDS: Learning Experience, Northern Folktales, Listening and Speaking Skills, Children with Special Needs

บทนำ

เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการพัฒนาทักษะทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาที่จะต้อง มีรูปแบบเฉพาะต่างจากเด็กปกติทั่วไป เพราะจะทำให้ เด็กได้เรียนรู้และพัฒนาความสามารถได้อย่างเต็มศักยภาพ ของเด็กแต่ละคนเหมาะสมตามศักยภาพของตนเอง (ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์, 2562) โรงเรียนวัดแม่แก้ดน้อย ตำบลป่าไผ่ อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ เปิดสอนตั้งแต่ ชั้นอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 100 คน จัดการศึกษามุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดการสอนแบบเรียนรวมจากบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ (โรงเรียนวัดแม่แก้ดน้อย, 2559) ซึ่งพบว่า เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีปัญหา ทักษะการฟังและการพูด เนื่องมาจากบิดาหรือมารดา มีประวัติพูดช้าหรือพูดไม่ชัดเด็กจะมีแนวโน้มพูดช้าหรือ พูดไม่ชัด เด็กไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ เด็กขาดการ กระตุ้นจากการที่ผู้ปกครองไม่ตอบสนองขณะที่เด็กกำลัง สื่อสารอยู่ และเด็กเล่นคนเดียวมากเกินไป ก็จะขาดโอกาส ในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง เป็นต้น (ครูโรงเรียนวัดแม่แก้ดน้อย, สัมภาษณ์, 13 มิถุนายน 2561)

การฟังเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ ของเด็กปฐมวัยที่เกิดขึ้นก่อนทักษะการพูด หากไม่มีทักษะ การฟังจะไม่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ ซึ่งส่งผลต่อ การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียน การสอนในปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนได้ ปฏิบัติกิจกรรม ค้นคว้า และเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น (อภิรดี ไชยกาล, 2560) นอกจากทักษะการฟังแล้วการพูด เป็นอีกหนึ่งทักษะที่สำคัญ เพราะเป็นการสื่อสารความรู้สึก และความคิดของตนเองให้ผู้อื่นได้เข้าใจ มีความสำคัญ อย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่น เด็กควร เรียนรู้เพื่อให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีความหมาย และตรงตามความต้องการของเด็ก (ณัฐมน มากวุฒิ, 2560) การพัฒนาความสามารถการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยมีหลายวิธี เช่น การตั้งใจฟังและการตั้งคำถาม การจดบันทึก การฝึกออกเสียง ฝึกบุคลิกภาพในขณะที่พูด และฝึกรูปแบบการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ สำหรับ เด็กปฐมวัยนั้นการเล่นนิทานมีผลต่อการพัฒนาทักษะ การฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย เพราะการเล่นนิทาน

ให้เด็กปฐมวัยฟังเป็นประจำ สามารถทำได้ง่าย และประหยัด แต่มีประโยชน์มากคือช่วยพัฒนาให้เด็กได้จินตนาการ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ มีสมาธิที่ยาวนานขึ้นและ ยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาอีกด้วย โดยเฉพาะ การฟังเพื่อสะสมคำต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เด็กสื่อสาร ได้อย่างคล่องแคล่ว (ณญาดา ณ นคร, 2564)

นิทานที่นำมาจัดประสบการณ์เพื่อการพัฒนา ทักษะการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยมีหลาย ประเภท นิทานพื้นบ้านเป็นนิทานประเภทหนึ่งที่สามารถ พัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยได้อย่าง มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจากมีโครงเรื่องและวิธีการเล่า ที่ไม่ซับซ้อน เป็นเรื่องเล่าที่เล่าสืบทอดกันมาโดยอ้างอิง จากสถานที่หรือบุคคลซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันในท้องถิ่น นั้น ๆ เนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะเฉพาะถิ่นทำให้ผู้เรียน ได้รับความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลิน สามารถ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์และเข้าใจบริบทของท้องถิ่น (ยุพดี ยศวริศสกุล, 2560, กลการ พานทองรักษ์ และวิวัฒน์ มีสุวรรณ, 2562; พนมพร สุริยา, 2559)

จากปัญหาที่พบในเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงเห็นควรที่จะมีการศึกษาการใช้ นิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูด ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาล ปีที่ 3 จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและ การพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งแต่ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็น การส่งเสริมให้เด็กใช้ความสามารถที่มีอยู่ได้เต็มศักยภาพ ของแต่ละคน และสามารถเรียนร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน ปกติอย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพนิทานพื้นบ้าน ภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาผลการจัดประสบการณ์ด้วย นิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและ การพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ

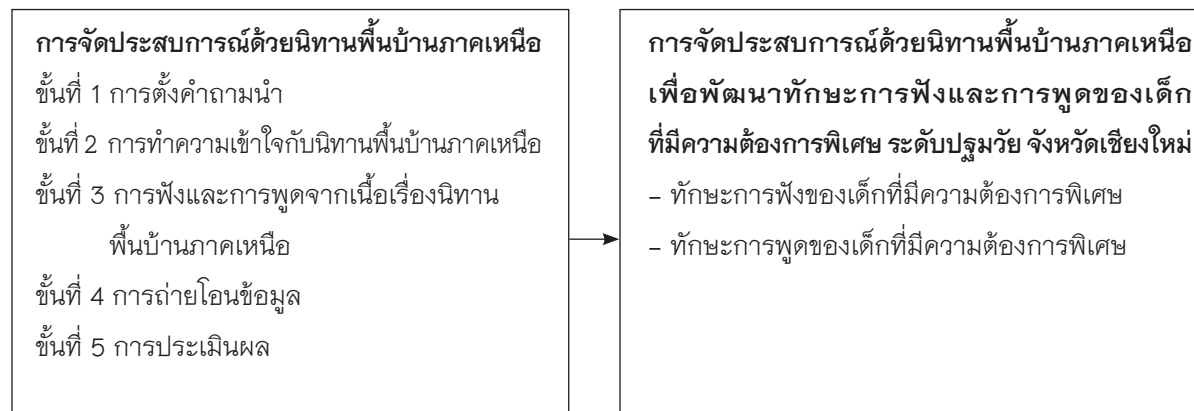
สมมุติฐานการวิจัย

1. นิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75

2. การใช้นิทานพื้นบ้านภาคเหนือทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะการฟังและการพูดอยู่ในระดับดี

3. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะการฟังและการพูดหลังเรียนด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีรายละเอียดดังนี้

ประชากร

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนวัดแม่แก้วน้อย ตำบลป่าไร่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ (1) เป็นเด็กที่มีปัญหาทักษะการฟังและการพูดผ่านคัดกรองเบื้องต้นโดยครูประจำชั้น โดยใช้แบบคัดกรองพัฒนาการเด็กปฐมวัย DSPM กระทรวงสาธารณสุข (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2561) (2) ผู้ปกครองอนุญาตให้เข้าร่วมการวิจัยและสามารถเข้าร่วมได้จนเสร็จสิ้นโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ
2. แผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟังการพูด
3. แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูด

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ มีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการสร้างนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ
 - 1.2 สร้างนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ จำนวน 4 เรื่อง ประกอบด้วย 1) สองสัตว์ 2) กบกินเดือน 3) ดาวลูกไก่ และ 4) ดนตรีกับธรรมชาติ
 - 1.3 นำนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการศึกษาปฐมวัย และด้านภาษาไทย โดยใช้แบบประเมินคุณภาพนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ

(ยูภาติ ปณะราช, 2564) พบว่า นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74

1.4 นำนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ ไปทดลองใช้ (Try - out) เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (เนื่องจาก เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีปัญหาทักษะการฟัง และการพูด) ดังนี้

1.4.1 ครั้งที่ 1 ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1 คน) ทดลองใช้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 1 คน (ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร) พบว่า รูปร่างไม่คมชัด ตัวอักษรมีขนาดเล็ก เนื้อหายาว ผู้วิจัยได้แก้ไขโดยปรับรูปภาพให้คมชัด มีสีสันสวยงามยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับขนาดตัวอักษรให้เหมาะสม และปรับเนื้อหาให้สั้นลง

1.4.2 ครั้งที่ 2 ทดลองกลุ่มเล็ก (3 คน) ทดลองใช้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 3 คน (ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร) พบว่า นิทานพื้นบ้านภาคเหนือมีเนื้อหาสั้นกระชับ เข้าใจง่าย รูปร่างคมชัด สีสันสวยงาม กระตุ้นความสนใจ ตัวอักษรมีขนาดเหมาะสมกับการมองเห็นของเด็ก มีความคงทนไม่ชำรุดง่าย

1.4.3 ครั้งที่ 3 ทดลองภาคสนามกับเด็ก

ที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มประชากร จำนวน 6 คน พบว่า นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ มีประสิทธิภาพ 77.41/77.50

2. แผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟังและการพูด จำนวน 20 แผน มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการสร้างแผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟังและการพูด

2.2 สร้างแผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟังและการพูดประกอบกับนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ จำนวน 4 เล่ม เล่มละ 5 แผน สอนแผนละ 20 นาที/ครั้ง รวมแผนการจัดประสบการณ์ทั้งหมด 20 แผน ใช้เวลา 4 สัปดาห์

2.3 นำแผนการจัดประสบการณ์ ที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ ด้านการศึกษาพิเศษ ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการศึกษาปฐมวัย และด้านภาษาไทย โดยใช้แบบประเมินคุณภาพนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ (ยูภาติ ปณะราช, 2564) พบว่า นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77

ตารางที่ 1 ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์ทักษะการฟังและการพูด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 นิทานพื้นบ้านภาคเหนือเรื่อง สองสัตว์	จำนวน 20 นาที
สาระสำคัญ : นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ เรื่อง สองสัตว์ เป็นนิทานล้านนาที่มีตัวละครเกี่ยวกับสัตว์ ช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูด การรับรู้และแปลความหมายเสียงที่เกิดขึ้น สามารถพูดประโยคเกี่ยวกับรูปภาพที่เห็น และเล่าเรื่องจากรูปภาพเป็นประโยคได้อย่างถูกต้อง	

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถฟังคำสั่ง และตอบคำถามได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถพูดประโยคเกี่ยวกับรูปภาพที่เห็นได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องจากรูปภาพเป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้อย่างถูกต้อง

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัด ประสบการณ์	กิจกรรมการจัดประสบการณ์	สื่อการสอน	ทักษะที่พัฒนา
ขั้นที่ 1 การตั้งคำถามนำ	ครูให้นักเรียนบอกเรื่องนิทานที่ตนเองชอบ คนละ 1 เรื่อง และให้ตอบคำถาม “ทำไม ถึงชอบนิทานเรื่องนี้ และนิทานเรื่องที่ชอบ มีตัวละครอะไรบ้าง”	ใบงานที่ 1 “นิทานที่ เด็กชอบ”	ทักษะการฟังและ การพูด
ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจ กับนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ	1. ครูถามกับนักเรียนเคยฟังนิทานเรื่อง อะไรบ้าง และให้นักเรียนเล่าให้ฟัง 2. ครูแนะนำนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ เรื่อง สองสัตว์ โดยให้นักเรียนได้เห็นรูปภาพ ในเล่ม	ใบงานที่ 2 “นิทานที่ เคยฟัง”	ทักษะการฟังและ การพูด
ขั้นที่ 3 การฟังและการพูด จากเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน ภาคเหนือ	1. ครูเล่านิทานพื้นบ้าน เรื่อง สองสัตว์ให้ นักเรียนฟัง 2. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน เรื่อง สองสัตว์ และให้นักเรียนตอบดังนี้ 2.1 นักเรียนเห็นสัตว์อะไรบ้าง 2.2 สัตว์ในนิทานที่ครูเล่าให้ฟังกำลัง ทำอะไร	ใบงานที่ 3 “สนุกกับ นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ เรื่อง สองสัตว์”	ทักษะการฟังและ การพูด
ขั้นที่ 4 การถ่ายโอนข้อมูล	1. ครูให้นักเรียนพูดประโยคเกี่ยวกับรูปภาพ ที่เห็นจากนิทานพื้นบ้านเรื่อง สองสัตว์ 2. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องจากรูปภาพที่เห็น ในนิทานพื้นบ้าน เรื่อง สองสัตว์ให้ครูฟัง	ใบงานที่ 4 “นักพูด คนเก่ง”	ทักษะการฟังและ การพูด
ขั้นที่ 5 การประเมินผล	1. ครูให้นักเรียนวงกลมล้อมรูปภาพที่ตรงกับ คำพูดของครู 2. ครูให้นักเรียนลากเส้นจับคู่รูปภาพให้ตรงกับ คำสั่งที่กำหนด 3. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วพูดเป็นคำจาก รูปภาพที่เห็น 4. ครูให้นักเรียนพูดประโยคเกี่ยวกับรูปภาพ ที่เห็นให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ 5. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องจากรูปภาพให้เป็น ประโยคที่สมบูรณ์	ใบงานที่ 5 “กิจกรรม พาเพลิน”	ทักษะการฟังและ การพูด

3. แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูด

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสร้างแบบทดสอบทักษะการฟังและการพูด

3.2 สร้างแบบทดสอบทักษะการฟังและการพูด จำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วย ชุดที่ 1 ประเมินทักษะการฟังเกี่ยวกับการเข้าใจ 4 ข้อ ชุดที่ 2 ประเมินทักษะการฟังเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำสั่ง 4 ข้อ ชุดที่ 3 ประเมินทักษะการพูดเป็นคำ 4 ข้อ ชุดที่ 4 ประเมินทักษะการพูดเป็นประโยค 4 ข้อ และชุดที่ 5 ทักษะการพูดเล่าเรื่องจากภาพ 4 ข้อ มีคะแนนเต็มแบ่งเป็นทักษะการฟัง 10 คะแนน ทักษะการพูด 10 คะแนน รวม 20 คะแนน ซึ่งลักษณะของแบบทดสอบจะเป็น (1) ให้เด็กวงกลมล้อมภาพที่ตรงกับคำพูดของครู (2) ให้เด็กลากเส้นจับคู่ (3) ให้เด็กดูรูปภาพแล้วพูดเป็นคำจากรูปภาพที่เห็น (4) ให้เด็กพูดเป็นประโยคเกี่ยวกับรูปภาพที่เห็นได้สมบูรณ์ถูกต้องมากที่สุด (5) ให้เด็กพูดเล่าเรื่องจากรูปภาพให้ครูฟังเป็นประโยคที่สมบูรณ์ให้ถูกต้อง

3.3 นำแบบทดสอบฯ ที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการศึกษาปฐมวัย และด้านภาษาไทย พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดจากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00

3.4 นำแบบทดสอบฯ ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร จำนวน 10 คน เพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก พบว่า แบบทดสอบมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.2 - 0.8 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฯ โดยใช้สูตร KR-20 (ยุภาตี ปณะราช, 2564) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88

3.5 กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบทดสอบฯ โดยนำคะแนนสอบของผู้เรียนแต่ละคนมาเทียบเป็นคะแนนร้อยละตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ร้อยละ 85 ขึ้นไป ดีมาก

ร้อยละ 75-84 ดี

ร้อยละ 65-74 ปานกลาง

ร้อยละ 55-64 ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

ต่ำกว่าร้อยละ 55 ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 5 สัปดาห์ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม พ.ศ. 2562

1. ประชุมร่วมกับครูผู้สอน ผู้ปกครอง เพื่อวางแผนการทดลอง

2. ทดสอบทักษะการฟังและการพูดก่อนการทดลอง (Pre-test) กลุ่มประชากร ใช้เวลา 30 นาที ต่อคน เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

3. ทดลองจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ ตามแผนจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 2 แผน ใช้เวลาแผนละ 20 นาที ในแต่ละครั้ง หลังจากสอนเสร็จจะทดสอบทักษะการฟังและการพูดระหว่างการทดลองกับกลุ่มประชากร รวม 20 ครั้ง ใช้เวลา 10 นาที

4. ทดสอบทักษะการฟังและการพูดหลังการทดลอง (Post-test) กลุ่มประชากร โดยใช้แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดฉบับเดียวกับก่อนการทดลอง เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2562

5. นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. การพัฒนาประสิทธิภาพของนิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 แสดงผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของนิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 (N = 6)

การทดสอบ	คะแนน		ร้อยละค่าเฉลี่ย	ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย		
คะแนนระหว่างเรียน (E1)	180	139.33	77.41	77.41/77.50
คะแนนหลังเรียน (E2)	20	15.50	77.50	

จากตารางที่ 2 พบว่า นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ กระบวนการ (E₁) มีค่าเท่ากับ 77.41 และประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ (E₂) มีค่าเท่ากับ 77.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75

2. การศึกษาผลการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 แสดงผลดังตารางที่ 3 แล 4

ตารางที่ 3 ผลการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 (N = 6)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม (10 คะแนน)	μ	σ	ร้อยละ	การแปลผล
ก่อนเรียน	22	3.67	0.82	36.66	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ
หลังเรียน	46	7.67	0.82	76.66	ดี

จากตารางที่ 3 ผลการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีปัญหาทักษะการฟัง ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ

3.67 มีทักษะการฟังต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 7.67 คะแนน มีทักษะการฟังอยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 4 ผลการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 (N = 6)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม (10 คะแนน)	μ	σ	ร้อยละ	การแปลผล
ก่อนเรียน	26	4.33	0.52	43.33	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ
หลังเรียน	47	7.83	0.75	78.33	ดี

จากตารางที่ 4 ผลการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีปัญหาทักษะการฟัง ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 4.33 มีทักษะการพูดต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 7.83 คะแนน มีทักษะการพูดอยู่ในเกณฑ์ดี

4. การเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ แสดงผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ

การทดสอบทักษะ	คะแนนเต็ม 10 คะแนน				ผลต่างคะแนนเฉลี่ย
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		
	μ	σ	μ	σ	
ทักษะการฟัง	3.67	0.82	7.67	0.82	4.00
ทักษะการพูด	4.33	0.52	7.83	0.75	3.50

จากตารางที่ 5 การเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ พบว่า หลังจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ เด็กมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟังและการพูดหลังเรียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. นิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.41/77.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (75/75)
2. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือมีทักษะการฟังและการพูดอยู่ในเกณฑ์ดี
3. หลังได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะการฟังและการพูดดีขึ้นกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลดังนี้

1. การพัฒนานิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 77.41/77.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (75/75) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า นิทานพื้นบ้านภาคเหนือได้นำหลักการสร้างนิทาน เทคนิคการพัฒนาการพูดและการฟัง กำหนดเป็นแนวทางการสร้างนิทาน แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและหาประสิทธิภาพของนิทาน

ก่อนนำไปใช้จริงด้วยการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง การทดลองกลุ่มเล็ก และการทดลองภาคสนามตามขั้นตอนการหาประสิทธิภาพสื่อการเรียนรู้ ทำให้ได้นิทานพื้นบ้านภาคเหนือที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 และมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดังที่ชัยรงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้กล่าวไว้ว่าสื่อการเรียนการสอนก่อนนำไปใช้จริงจะต้องนำไปทดสอบประสิทธิภาพของสื่อด้วยการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และภาคสนามก่อนนำไปใช้จริงจะทำให้ได้สื่อที่มีคุณภาพ (มานิตย์ อาษานอก, 2561) นอกจากนี้นิทานพื้นบ้านภาคเหนือที่นำมาใช้เป็นสื่อการสอนมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กำหนดโครงเรื่องเป็นลำดับขั้นตอนเหมาะสมกับวัย ระดับชั้นความรู้และประสบการณ์ของเด็ก ซึ่งการเลือกสื่อการสอนจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ชัดเจนเพื่อเป็นองค์ประกอบสำหรับการพิจารณาเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (ทิตนา แชมมณี, 2560) สอดคล้องกับพัชชา อินทร์ศรี และพัชชา อินทร์ศรี (2562) ได้พัฒนาหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัยและนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และภาคสนาม พบว่า หนังสือนิทานสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (อนัทยา สุขเขตต์ และกรวิภา สรรพกิจจำนง, 2563) และเด็กปฐมวัยมีทักษะการฟังดีขึ้น

2. การศึกษาผลการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย พบว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือมีทักษะการฟังและการพูดอยู่ในระดับดี ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่านิทานพื้นบ้านที่สร้างขึ้นได้กำหนดโครงสร้างของเนื้อเรื่องที่ไม่ซับซ้อน ใช้คำศัพท์ที่

เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ประกอบกับผู้สอนได้ใช้น้ำเสียงต่าง ๆ ประกอบการเล่านิทาน ทำให้เด็กมีความสนใจในการฟัง จินตนาการตามเนื้อเรื่อง และรู้จักความหมายของคำหรือประโยคสั้น ๆ นอกจากนี้เด็กได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยก่อนเริ่มกิจกรรมใหม่ได้จัดกิจกรรมทบทวนนิทานที่ได้เรียนไปแล้วโดยให้เด็กพูดทบทวนเนื้อเรื่องนิทานที่ได้เรียนมาแล้วก่อนเริ่มเรื่องใหม่ แล้วตั้งคำถามด้วยคำศัพท์ต่าง ๆ ในนิทานให้เด็กตอบเป็นการกระตุ้นการฟังและการพูด ทำให้เด็กเรียนรู้ มีความเข้าใจจากการฟังและสามารถพูดได้ตอบได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับธอร์นโดต์ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้การใช้ภาษา การอ่าน การเขียน เมื่อได้ฝึกทบทวนเป็นประจำทำให้เกิดการพัฒนาทักษะเพิ่มมากขึ้น (วีรภัทร์ ดาวเรือง, 2564) สอดคล้องกับ Thompson (2017) ได้ศึกษาพบว่าการเล่าเรื่องวรรณกรรมเด็กโดยใช้ภาษาที่ไม่ซับซ้อนและมีประโยคสั้น ๆ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการพัฒนาทักษะการพูดและการฟังของนักเรียนปฐมวัย คล้ายกับบรอฮันนี เจเลาะ (2561) ที่ศึกษาพบว่าการเล่านิทานเด็กปฐมวัยสามารถกระตุ้นให้เด็กสนใจในบทเรียน รวมทั้งช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยได้ดีขึ้น (ประภัสสร สารพันธุ์, 2560; ยินดี บัวขวัญ, 2561; ประภัสสร บราวน์ และแสงสุรีย์ ดวงคาน้อย, 2562)

3. การเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ก่อนและหลังจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษระดับปฐมวัย พบว่า หลังจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านภาคเหนือเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีทักษะการฟังและการพูดดีขึ้นกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะว่านิทานพื้นบ้านภาคเหนือที่นำมาจัดประสบการณ์มีเนื้อหาตรงความต้องการของผู้เรียน และมีคำศัพท์ที่เหมาะสมกับความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกพูดและฟังคำสั่งของผู้สอนส่งผลให้เด็กเกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการด้านการฟังและการพูดดีขึ้นกว่าก่อนเรียน ซึ่งเพียเจต์ได้กล่าวไว้ว่าการพัฒนาสติปัญญาและการเรียนรู้ของเด็กวัยต่าง ๆ จะเป็นลำดับขั้นตามธรรมชาติ ไม่ควรเร่งให้เด็กมีพัฒนาที่ข้ามขั้นจะ

ทำให้เด็กมีการเรียนรู้ที่ช้า (สอนประจันต์ เสียงเย็น, 2559) สอดคล้องกับกมลรัตน์ พวงศิริ และพัชรัตน์ วงษ์วิชัยอุตม์ (2562) ได้ศึกษาพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยการเล่านิทานมีคะแนนพัฒนาการทักษะด้านการพูดและการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (เกตุรภา ฮาดกันทุง, 2561) ทำนองเดียวกับวิภาทรงศิริ สิงห์ชัย, อภิรดี ไชยกาล, นนทชนนภพ ปาลินทร, จิตโสภิตินโสภา และชลิลา บุญบงก์ (2564) ที่ศึกษาพบว่าการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ประภาภรณ์ คำวงศ์ และรัชชฎาญจน์ ทองถาวร, 2564)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การใช้นิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ผู้สอนควรใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กได้แสดงออกหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูด
2. การใช้นิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์พฤติกรรมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทั้งพฤติกรรมเด่นและพฤติกรรมที่ควรพัฒนาของแต่ละคน เพื่อนำไปจัดแผนการจัดประสบการณ์เฉพาะบุคคล (IEP) ให้เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มที่มีปัญหาทักษะการฟังและการพูด
3. การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย ในแต่ละกิจกรรมไม่ควรใช้เวลามากเกินไป เพราะเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความสนใจในระยะเวลาสั้น ๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคเหนือเพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับปฐมวัย เช่น ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคเหนือเป็นฐานกับการเรียนรู้ด้วยตัวเองสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2561). *แบบคัดกรองพัฒนาการเด็กปฐมวัย DSPM กระทรวงสาธารณสุข*.
เชียงใหม่: สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ จังหวัดเชียงใหม่.
- กมลรัตน์ พวงศิริ และพัชรัตน์ วงษ์วิชัย. (2562). การพัฒนาทักษะความสามารถของทักษะการฟังและการพูดโดย
การจัดการเรียนรู้ ผ่านกิจกรรมการเล่นิทานของนักเรียนชั้นอนุบาล 2/3 โรงเรียนวัดคูยาง. ใน *การประชุม
วิชาการระดับชาติครุศาสตร์ศึกษ ครั้งที่ 2* (น. 143–152). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- กลการ พานทองรักษ์ และวิวัฒน์ มีสุวรรณ. (2562). หนังสือนิทานพื้นบ้านร่วมกับภาพถ่ายบุคคลเพื่อเสริมสร้าง
พัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กวัยอนุบาล. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*, 15(19), 60–72.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- เกตุมาลา ฮาดกันทุง. (2561). *การจัดประสบการณ์โดยการเล่านิทานด้วยเทคนิคที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมทักษะทางด้าน
การฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่*. (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบการทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์
วิจัย*, 5(1), 7–19.
- ณญาดา ณ นคร. (2564). *การเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัย*. สืบค้นจาก [https://www.scimath.org/article-science/
item/12350-2021-07-01-05-39-54](https://www.scimath.org/article-science/item/12350-2021-07-01-05-39-54)
- ณัฐมน มากวุฒิ. (2560). *การส่งเสริมทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทาน*. กรุงเทพฯ: สาขา
วิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- ทิศนา แชมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 21).
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาภรณ์ คำวงศ์ และรัชชกัญญา ทองถาวร. (2564). การใช้นิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารของเด็กปฐมวัยที่ใช้
ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 23(1), 214–222.
- ประภัสสร บรรวณ และแสงสุรีย์ ดวงน้อย. (2562). การพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรม
การแสดงประกอบการเล่นิทาน. *วารสารวิชาการและวิจัย*, 11(1), 194–206.
- ประภัสสร สารพันธ์. (2560). *การพัฒนาทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 ขวบศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียน
อนุบาลอินทร์บุรีโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทาน*. สุพรรณบุรี: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์สุพรรณบุรี.
- พนมพร สุริยา. (2559). *การพัฒนาชุดกิจกรรมนิทานพื้นบ้านประกอบแนวคิดวอลดอร์ฟ เพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐาน
ทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- พัชชา อินทร์ดี และพัชชา อินทร์ดี. (2562). การพัฒนาหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมความมีวินัยสำหรับเด็ก
ปฐมวัย. *วารสารวิจัยเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้*, 2(2), 43–54.
- มานิตย์ อาษานอก. (2561). การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพนวัตกรรมสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง. *วารสาร
เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*, 1(2), 9–18.
- ยินดี บัวขวัญ. (2561). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานพื้นบ้าน
สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2*. สืบค้นจาก [http://www.trueplookpanya.com/true/teacher_portfolio_detail.
php?portfolio_id=5915](http://www.trueplookpanya.com/true/teacher_portfolio_detail.php?portfolio_id=5915)

- ยุพดี ยศวริศสกุล. (2560). การศึกษานิทานพื้นบ้านมุสลิมในจังหวัดปัตตานี. *วารสารวิทยบริการ*, 28(3), 185–195.
- ยุภาดี ปณะราช. (2564). *สถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รอฮันนี เจะเลาะ. (2561). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา).
- โรงเรียนวัดแม่แก้ดน้อย. (2559). *ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลนักเรียน*. สืบค้นจาก <https://watmaekadnoischool.wixsite.com/mknschool/blank-1>
- วิภาทรงศิริ สิงห์ชัย, อภิรดี ไชยกาล, นนทชนนภพ ปาลินทร, จิตโสภิตน โสหา และชลิลา บุษบงก์. (2564). ผลการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานพื้นบ้านเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 6(2), 157–168.
- วีรภัทร์ ดาวเรือง. (2564). *ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไดก์*. สืบค้นจาก <https://pubhtml5.com/acbc/uagh/basic>
- ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์. (2562). *จิตวิทยาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. เชียงใหม่: หลักสูตรการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สอนประจันทร์ เสียงเย็น. (2559). *จิตวิทยาสำหรับครู*. อุตรดิตถ์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- อภิรดี ไชยกาล. (2560). *การจัดประสบการณ์ทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย*. ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- อนันทยา สุขเขตต์ และกรวิภา สรรพกิจจานง. (2563). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัยระหว่างการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานผ้าชุดน้องสายไหมรักความพ้อเพียงกับการจัดประสบการณ์แบบปกติ. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้” ครั้งที่ 4* (น. 256–265). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- Thompson, R. K. (2017). *The role of oral language in kindergarten students comprehension*. (Doctoral Dissertation, University of South Carolina).

